Petroviski glasnik

Szentpéterfai Hírmondó

Lito. 2002. List hrvatske manjinske samouprave IX. lito / 2. broj

HRVATSKO KULTURNO DRUŠTVO GRADIŠĆE
VAS SRDAČNO POZIVA NA SVEČANU
PROSLAVU SVOJEGA 50-OGA JUBILEJA
PETROVO SELO, 5-7 JULIJA 2002.
PROGRAM:

PETAK:
17.00. OTVARANJE IZLOŽBE (KULTURNI DOM)
20.00. SVEČANO OTVARANJE (ŠATOR NA ŠPORTSKOM IGRALIŠĆU)
20.30. KULTURNI PROGRAM:
HKD GRADIŠĆE
KUD GENCSAPÁTI KUD VARAŽDIN
22.00. CONCERT NAJBOLJIH HRVATSKIH TAMBURAŠA
(ZLATNI DUKATI)
02.00. HRVATSKI DISCO (DJ. RIBA)

SUBOTA:
10.00. TURNIR MALOG NOGOMETA
17.00. POVORKA GRUPOV KROZ SELO
19.00. KULTURNI PROGRAM
SVE SENIORSKE I AKTIVNE GRUPE IZ GRADIŠĆA
20.00. BAL S PINKICOM I PINKA – BANDOM

NEDILJA:
10.00. SVETA MAŠA U VELIKOJ CRIKVI
15.00. KULTURNI PROGRAM
KULTURNE GRUPE IZ PETROVOGA SELA
SVI NEKADAŠNJI I DANAŠNJI TANCOŠI HKD GRADIŠĆA
NA KRAJU PROGRAMA TAMBURAŠKA MUZIKA

A GRADIŠĆE HORVÁT KULTURÁLIS EGYESÜLET
SZERETETTEL MEGHÍVJA ÖNT
50 ÉVES JUBILEUMI ÜNNEPSÉGÉRE
SZENTPÉTERFA, 2002. JÚLIUS 5 – 7.
PROGRAM:

PÉNTEK:
17.00. KIÁLLÍTÁS MEGYITÁSA (KULTÚROTTHON)
20.00. ÜNNEPÉLYES MEGNYITÓ (A SÁTORBAN, A SPORTPÁLYÁN)
20.30. KULTÚRMŰSOR
GRADIŠĆE HORVÁT KULTURÁLIS EGYESÜLET
VARAZSDI KULTURÁLIS EGYESÜLET
GENCSAPÁTI HAGYOMÁNYŐRZŐ EGYESÜLET
22.00. ZLATNI DUKATI KONCERT
02.00. HORVÁT DISCO (DJ. RIBA)

SZOMBAT:
10.00. KISPÁLYÁS FOCI TORNA
17.00. A CSOPORTOK FELVONULÁSA A FALUBAN
19.00. MŰSOR:
MINDEN SENIOR ÉS AKTÍV GRADISTYEI EGYESÜLET
22.00. BÁL: PINKICA ÉS PINKA-BAND

VASÁRNAP:
10.00 SZENTMISE A NAGYTEMPLOMBAN
15.00. MŰSOR
SZENTPÉTERFAI KULTURÁLIS CSOPORTOK
A GRADIŠĆE HKE MINDEN VOLT ÉS JELENLEGI TAGJA
A MŰSOR VÉGÉN TAMBURAZENE

IZ SADRŽAJA:

Visti Hrvatske manjinske samouprave str. 2. – Ősi templomunk és kápolnánk renoválásáról str. 3. – 43 lit u božjoj službi godišnjica našega gospodina farnika str. 3. – Óvodai és iskola hírek str. 4. – In memoriam: Hargitai Zsolt str. 6. – Pinka menti harcsajaj str. 7. – Legalább Jákot megvertük... str. 8. – Nem csak foci str. 9. – Danijel Timar: Zbogom škola... str. 10.

Visti Hrvatske manjinske samouprave

Došlo nam je lito, i javljamo se s drugim brojem naših novin. Hudo je prošlo protuljiće, vrime pisanja naticanjev, no u ovom 2002. litu nam ni urodilo preveć lovorov (babér). Riadom su došla najzad pisma, da nit za naš Glasnik, nit za naš Tv, nit za naša druga moguća izdanja nismo dobili piniaz. Edni velu, da kad se vlada (kormány) izmine, to ni dobro za manjine. Sad smo mogli i špiarat. Volju nismo zgubili, nek prez piniaz smo ostali. Ali kako vidite, novine ćete i na dalje dobit, kad edna tradicija od osam lit se ne more nek tako sustavit.

No pravo, čisto nigdor niače ostat prez mogućnostov. Zadnji put su naši mali tamburaši bili oni, koji su predstavljali Petrovo Selo na parvom dičinjen festivalu u Pečuhu.

Kako ste to ur mogli vidit na hrvatskom tv-u, svako lito se priredjuju festivali u Požegi, Splitu, Zagrebu, Zadaru, Puli, Šibeniku, Varaždinu, Pitomači i Brodu. To su poznati festivali za zabavnu i za tamburašku mužiku. Ali to je manje poznato, da se isto tako napravi festival u svakom varošu i za dicu. Profesionalni pisači jačkov napravu jačke i za dicu, kad nek tako moru kvizni bit organizatori, da će se od svake generacije gdo najavit za jačenje i guslanje. Za nas petroviščane je ovoga lita važan bil Brodfest, točnije Mali Brod-fest, za kuji je došal poziv. Po parvi put se to organiziralo u Pečuhu, skupa s vugarskom dicuam u Narodnom kazališću. Našoj dici je poslana jačka s naslovon „Pustite me da uživam" od poznatoga tamburaša Šime Jovanovca, koju su morali navužit. Tamburaški orkestar se pojačal s Esterom Hogya i ganulo se. Na festivalu su naša dica mirno i prez griške izguslali izjačili jačku, tako po parvi put se ni čula razlika med igrom naših i brodskih tamburašev. A to je svakako hvale vridno. Koncert je snimljen, pak će se pokazati i na tv-u, a i naša TV-Lipa će pokazati tokom lita.

Kot najmanji doprinos, Hrvatska manjinska samouprava je platila putne stroške za naše nastupače. A mi zaistinu moremo bit gizdavi na naše najmanje festivalske tamburaše i jačkare.

Miklós Kohuth

Önkormányzati Hírek

- Szentpéterfa képviselőtestülete 2002. április 17-én megtartott ülésén elfogadta és jóváhagyta az önkormányzat 2001. évi költségvetésének végrehajtásáról szóló rendeletet, amely a bevételi teljesítést 120.222 eFt-ban a teljesített kiadást 117.117 eFt-ban fogadta el.
- A vagyonmérleg főösszege 204.601 eFt.
- Önkormányzatunk támogatási igényt nyújtott be a Belügyminisztériumhoz az önhibáján kívül hátrányos helyzetű települések részére kiírt pályázatban.
- Az Oktatási Minisztériumba a nemzetiségi óvodák és iskolák kiegészítő támogatására adtunk be pályázatot.
- Szentpéterfa önkormányzata a 2003. évre címzett támogatási igényt nyújtott be a nemzetiségi általános iskola négy tanteremmel és két számítástechnikai oktatóteremmel való bővítésére és új tornaterem építésére az Oktatási Minisztériumba. A tervezett beruházás költség előirányzati összege 294.811 eFt.
- Önkormányzatunk pályázatot nyújtott be a Gazdasági Minisztériumhoz a Széchenyi-terv keretén belül a település összképe javításának támogatására. A fejlesztés összköltsége 5.560 eFt, az elnyerhető összeg az összköltség 75%-a.
- Önkormányzatunk megvizsgálta az építési telek kialakítás lehetőségét és elindította azokat a folyamatokat – belterületbe vonás, területi felosztás, közműfejlesztési tervek előkészítése –, amelyek a beruházás beindításához legfőképpen szükségesek.
- A helyi kábeltelevíziós rendszer felújítására beadott pályázatok a leendő kivitelező és üzemeltető részéről eddig sikertelenek voltak, a legújabb pályázat június 16-i időpontal lett beadva.
- Önkormányzatunk az Egyházközséggel együtt a 2001. évben pályázatot nyújtott be a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumához a műemlék jellegű templom felújítására és a pozitív elbírálással 6 millió Ft támogatást nyert.
- A júliusi hónapban sor kerül az általános iskola fűtésének korszerűsítésére, amely munkákhoz a Megyei Terület Fejlesztési Tanács CÉDE keretéből 1 millió Ft támogatást kaptunk.
- Az általános iskola homlokzati felújítására januárban beadott pályázatunkra 1 millió Ft összegű támogatást nyertünk.
- Önkormányzatunk márciusba nyújtott be pályázatot a Belügyminiszter Úrhoz a működési kiadások kiegészítésére, amely pályázaton 2,5 millió Ft-ot kapott a település.
- Május 24-én az Oktatási Minisztérium Kisebbségi Főosztálya Szentpéterfán tartotta kihelyezett ülését, és tájékozódott a jelenlegi helyzetről és a jövőbeni elképzelésekről.
- A Pinka-folyó szabályozásának és a védőgát kiépítésének idei évre tervezett munkálatai várhatóan július közepére befejeződnek.
- Tavalyi ígéretünkhöz híven az idén meg szeretnénk szervezni egy kirándulást nyugdíjasaink számára Pannonhalma–Zirc–Herend–Veszprém útvonalon. A tervezett időpont szeptember hó.

Hirschl József polgármester

Ősi templomunk és kápolnánk renoválásáról

Szentírásból eredő bölcsességet takar a népi megállapítás: Isten a „rosszból" is tud jót teremteni.

Két évvel ezelőtt súlyos gyomorvérzést éltem át. Magányos éjszakákon, egyedül küszködtem betegségemmel a „rosszal". És ebben az állapotban különösen világossá lett számomra a mindnyájunk által ismert kérlelhetetlen törvény: egészségünk törékeny, életünk véges. Ebben a helyzetben egyetlen imába sűrűsödött fohászom: Uram, ha jónak látod, adj még annyi időt, hogy a szentpéterfaiaknak megújíthassam a templomot és a kápolnát.

Az első, a templom renoválása megtörtént. Takács Ferenc volt a fővállalkozó. Skrapits Márton és munkatársai végezték a cserepezés és kőműves munkákat. Geosits Rezső és Handler András a festést. Mindenkinek köszönet és hála, akik bármiben segítettek, de külön is köszönöm a polgármester úrnak és a jegyzőnőnek az adminisztrációs munkában kifejtett tevékenységét.

Bár a felsorolt munkák nem voltak halaszhatatlanok, de mint utóbb kiderült, itt is tetten érhető Isten jósága. Az állványozás közben derült ki, hogy a torony négy sarkán lévő - mázsás - kővázák rögzítése meglazult. Fagy és egyéb károsító tényezők miatt szétesőben voltak. Terven felül ezeket is restauráltuk és rozsdamentes acélrudakkal rögzítettük. Ezzel megszűnt a veszély, hogy egy esetleges vihar ledöntse őket.

Az idei évben még a templom energiaellátó rendszerét szeretnénk felújítani. Az eddigi nagyon primitív és gyenge egyfázis helyébe háromfázisú vezeték épül ki a templomhoz, s ezáltal idővel lehetségessé válik a templom külső megvilágítása és a padfűtés elkészítése is.

Remélni merem, hogy a kápolna felújítása is - Isten segítségével - megtörténik ebben az esztendőben. Így a megújított templom és kápolna egyaránt hirdeti Isten jóságát, aki irgalmas Övéihez.

Schneller János

Elsőáldozás

Falunkban május 20-án, pünkösdhétfőn került sor az elsőáldozásra. Izgatottan és várakozással telve készülődtünk erre a szép, bensőséges ünnepre. Plébános bácsi fáradságos és hozzáértő munkájának köszönhetően mindenki elsajátította az elsőáldozáshoz szükséges tudnivalókat, tiszta lelkületet, melyek segítségével megkaphattuk ezt a keresztény ember számára nélkülözhetetlen kegyelmi ajándékot. Boldogan járultunk az oltárhoz szüleink kíséretében, hogy magunkhoz vehessük első alkalommal Urunk szent Testét. Megköszönjük Plébános bácsinak áldozatos munkáját és kérjük Isten kegyelmét, hogy még sokáig erőben, egészségben élhessen, végezhesse lelkipásztori munkáját. Köszönjük szüleinknek, hogy szeretetükkel, gondoskodásukkal hozzásegítettek minket az elsőáldozáshoz.

43 lit u božjoj službi godišnjica našega gospodina farnika

24. juniuša ovoga lita se u Velikoj crikvi Petrovoga Sela skupa spravilo malo društvo duhovnikov, kuji su se spomianuli na dan njiavoga posvećenja za svećenika.

Imena: Kálmán Fodróczy iz sela Tényő, István Mátrai iz Győr-Bácsa, László Nagy iz Tatabánya-Bánhide i Kornél Szabó iz Hahóta nam najvećimin ne velu preveć. Ali ako velimo oš, da piati naziočni duhovnik je bil naš farnik Ivan Schneller, tako će svi znat, kako je svetačnost bilo zaistinu i naše, sialsko. Oni petimi – i oš edan duhovnik, kuji zavol svojega betega ni mogal duajt – su doživili ovo litašnju godišnjicu, i mogli falu dat za to, i skupa se spomianuli na preminule škualske tuvaruše i profesore.

U lipon broju su se Petrovišćani pokazali pri maši, kako odrašćeni tako i dica. A jačke i molitve su oš bolje obradovale sve naše goste-jubilarnike.

Vrime se hudo izmaknulo onoga pondiljka. Obid, razgledavanje okolice, skupni razgovor i svi silni spominki lipi, ugodni dan su stvorili za gospone.

U današnjen vrimenu ni lafko najt vrimena za lipe i mirne vure. Nuagi dani to zaslužuju. Takov je bil i uv nekrugli jubileum, za kojega gratuliramo i željimo oš čuda takovih dan u zdravlju i dobroj volji.

Miklоš Kohuth

Ivan Nemeth:

Dajmo Bogu hvalu!

Bog va svoji ruka derži
Vse na ovom svitu.
Njemu mora davat živo
Kudi mertvo diku

Skerb nosi na svoju dicu
Ar je jako ljubi
Žalan, bolan je na bitju
Ako koga zgubi.

Podložno mu mora biti
Ča živi, ča čuti.
Tako zemlja, kud skalina
Njega ime gluši.

Človik, stvari i rastina
Z Njega ruk se rahni.
Daje potribnu opravu
Kruh naš sakidanji.

Pustimo se na kolena
Prignimo si glavu
Zkljućeni rukami zavo
Dajmo Njemu hvalu!

Óvodai és iskolai hírek

- A tavaszi s nyár eleji hónapok csakúgy, mint minden évben, az idén is nagyon mozgalmasak voltak.
- A Szülők Közössége szép summával szponzorálta az „óvodai nyuszit", melynek eredményeként sok-sok udvari és benti játékszer volt elrejtve a nyuszinak készített fészekben, bokrok, fák, sövény között, melyek megtalálása nagy élmény, boldogság volt a gyerekek számára.
- A hagyományoknak megfelelően május első vasárnapján – rendhagyó módon az iskolásokkal közösen – a kultúrházban köszöntötte a bárányhimlőtől megcsappant maréknyi csapat az édesanyákat, nagymamákat.
- Élménydús, gyöngyvirágszedéssel egybekötött erdei kiránduláson vett részt mindkét csoport. A középsősök és a nagyok kerékpárral, a „megfogyott" kicsik kocsival tették meg az oda-vissza utat.
- Emlékezetes, nagyon jól sikerült pikniken vettünk részt május elején, az ideális helynek nevezhető Veselovi, Šičanovi, Jumeštrovi, Handlarovi kertekaljában, ahol a Veselovi vén diófa árnyékában kialakított „lakodalmi asztalnál" nassolhattuk a frissen sütött, finom, Marika néni-féle sóskiflit. A Szülők Közössége, Blanka, Teta piknikkosarából is jóízűen csemegézhettek a gyerekek. Ebédre az oviban főzött gulyásból és ízes, kakaós palacsintából lakmározhattunk jó étvággyal. Május végén az Anna panzió „ebédlőjét", gyönyörű játszóparkját, szalonnasütőjét béreltük ki kemény „vatikáni valutáért". Köszönjük mindkét család szívélyességét, kedvességét, amivel elhalmoztak minket. Külön köszönet az érintett családok nagyijainak, piknikkosaras másodszomszéd nagyinak, dédpapának, Gizi néninek, hogy megengedte a szénaboglyában való hancúrozást – nem mindennapi élvezetes tevékenység -, Imrusnak köszönjük a kölcsönbeadott szuper játékszereket, a Szülők Közösségének a hűsítő rollt és üdítőket s nem utolsó sorban a mikrobuszt biztosító szervezet és önkormányzat hozzáállását.
- A 12 iskoláskorú gyerekkel egy játékos komplex tanórán vettünk részt május végén. Méri néni játékos módszerei kedvet, biztatást adtak a nagyoknak az iskolakezdéshez.
- Június 7-én tartottuk meg az évzárót és az iskoláskorú gyermekek búcsúztatását. Sajnos az időjárás nem kedvezett nekünk, különösen a nagycsoportosok voltak lehangolva. „Pont mi nem ballaghatunk az oviban! A kultúrban nem is lehet ballagni!" – megjegyzésekkel tiltakoztak az időjárás ellen, hisz az otthonos tág környezetben jól begyakorolt forgatókönyvet, zárt, szűk térben tudtuk csak előadni.
- 17 gyermeket írattak be szüleik az óvodába a következő nevelési évre. A beszoktatást továbbra is folyamatosan tervezzük.
- Június 18-án autóbusz kirándulást szerveztünk Balatonedericsre, az Afrikai Múzeumba, ahol tevegelésre, pónilovazásra, s egy kis fürdőzésre is volt lehetőség. A hosszú, programdús útra – közös nevelőtestületi határozattal – a legkisebbeket nem vittük magunkkal.
- A nyári takarítási szünet július 9-től augusztus 21-ig tart majd.
- Óvodától búcsúzók névsora: Fränyi Ádám, Gaál Alexandra, Geosits Bernadett, Gyöngyösi Noémi, Kapitár Gergő, Kozma Dorina, Mersits Dávid, Papp Tamás, Paukovits Cintia, Skrapits Evelin, Skrapits Klaudia, Windisch Norbert.
- Június 14-én került sor az ünnepélyes tanévzáró ünnepélyre. Handler Andrásné igazgatónő ismertette azokat az eseményeket, rendezvényeket, melyek jelentősek voltak a 2001/2002-es tanévben.
- Kötetlenebb programok – amiket azzal a céllal szerveztek a pedagógusok, hogy a tananyagon kívüli ismeretekre tegyenek szert diákjaink – is szép számmal szerepeltek ebben az évben. Ilyenek voltak: az alsósok kirándulása Veszprémbe és a Sümegi várhoz, a felsősök három napos kirándulása és ugyancsak a felsősök két napos horvátországi útja, ahol megismerkedhettek Zágráb nevezetességeivel, és élvezhették a Dolnja-Zelina-i partner iskola tanulóinak vendégszeretetét. Ez az út egyben a horvát nyelv gyakorlását is szolgálta. A horvát nyelv használatára volt szüksége azoknak a tanulóknak is, akik a Dan Mladine rendezvényén vettek részt Nardán, valamint azok az alkalmak, amikor az eberaui 5. osztályosok, és a mi ötödikeseink találkoztak rendszeresen. A két iskola osztályának kapcsolata az eberaui iskola által megpályázott Intereg program keretében jött létre. Három alkalommal a két iskolában zajlottak közös programok, egy alkalommal pedig közös kiránduláson vettek részt tanulóink. Az útvonal Szombathely, Kőszeg, Lockenhaus (Léka vára) és a Rauchwart-tó volt. Élményekben gazdagon térhettek haza a diákok.
- Ismereteiket bővítő programok még a következők voltak: az elsősök Eberauban vadállatokat etettek, a harmadikosok Szent-György napi vásáron voltak a falumúzeumban. A hetedikesek és a nyolcadikosok a pályaválasztási vásáron ismerkedhettek meg a különféle szakmákkal, továbbtanulási lehetőségekkel.
- Az alsósok próbára tették ügyességüket a kultúrotthonban megtartott gyermeknapi rendezvényen, a felsősök pedig az immár 29. alkalommal megrendezett nemzetiségi kupán mérhették össze a foci- és a kézilabda-tudásukat a két másik horvát nyelvet oktató általános iskolával. Az idén sajnos csak harmadikak lettünk, de volt egy csoport, akik itt is eredményesen dolgoztak: a kispályás labdarúgók.
- Az ebben a tanévben megrendezett versenyeken a következő eredmények születtek:
  - Haklits Tamás és Horváth Borisz a 2. osztályból mesemondó versenyen vett részt Balogunyomban, Tóth Dennis a Szombathelyen megrendezésre kerülő közlekedési verseny résztvevője volt. Iskolánkat a Gazdag Erzsi vers- és mesemondó versenyen következő tanulók képviselték: Tóth Evelin, Kapitár Petra, Hirschl József és Skrapits Erzsébet. Erzsike a zsűri különdíját nyerte el, a felsősök közül Hogya Orsolya, Paukovits Eleonóra, Skrapits Erik vett részt. Erik első lett ezen a versenyen.
  - Dicséret illeti az énekbemutatókon való sikeres szerepléséért Hogya Esztert, Jurasits Nórát, Skrapits Eriket.
  - A Zrínyi matematika versenyen Haklits Eszter, Jánny Márk és Kozma Attila képviselte iskolánkat.
  - A különböző sportversenyeken való részvételért a következő tanulók érdemeltek dicséretet: Jurasits András, Varga András, Boros Dávid, Jánny Ramóna, Jurasits Nóra, Kovács András, Neubauer Gergő, Seres Norbert és Jánny Annamária.
- Az új tanév előreláthatólag szeptember 2-án kezdődik. A tanévnyitó időpontja a hirdetőtáblákon és az iskola ajtajára is ki lesz függesztve.

Hogya Orsolya: Szelek szárnyán

Szelek szárnyán fut az idő,
Vele suhan minden felhő.
Elviszi a rosszat, rémest,
Meghozza a jót, s a szépet.
Elviszi a ködöt, havat,
Meghozza a jót, a tavaszt.
Elvisz mindent, ami hó, jég,
Meghoz mindent, ami jó, s szép.

Visti čuvarnice i škole

- Jur od 1985. ljeta imamo partnersku vezu sa školom u Donjoj Zelini. Odonda skoro svako ljeto se najdemo, ili u Hrvatskoj ili u Petrovom Selu. Ovput smo 31. majuša otputovali na dvodnevni pohod u Donju Zelinu. U našem programu smo napravili izlet u Zagreb, kadi smo pogledali znamenitosti glavnog grada Hrvatske. Uvečer su se naša dica sprijateljila u diskoklubu. Drugi dan smo skupa s domaćini slavili (svečevali) „Dan škole" a otpodne smo hodočastili u Mariju Bistricu. S ovom izletom smo zopet učvrstili u sebi da je važno sačuvati naš jezik, naš nacionalni identitet i učvrstili smo naše prijateljstvo s partnerskom školom. Jako dobro smo se ćutili; drugo ljeto kanimo mi biti domaćini vakovog zajeničkog programa. Ufamo se da će naša veza još dugo durati.
- Jur 29. put je organiziran Narodnisni Kup, ovput u Gornjem Četaru. Kot i svako ljeto se dica naticaju u nogometu i u rukometu. Naši domaćini su i ovo ljeto organizirali ov program na visokom nivou. Nažalost su naši školari dobili 3. mjesto, ali su obečali da drugo ljeto – kada ćemo dobiti mi domaćini – te se bolje trsiti i trenirati. Neka bude tako!
- Od 5. do 11. julija se organizira hrvatski čitalički tabor u Gornjem Četaru. Iz naše škole su se javili 14-imi u ov tabor. O našem taborskom programu i doživljaju ćemo pisati u drugom broju novina.

Ovodaši na pikniku u sridnjem i dolnjem kraju

Lani na protuljiće su bili ovodaši prvi put na domaćem pikniku pod Veselovimi vartli. Vako mali imaju vekšu mogućnost da se bolje upoznaju s bližnjom okolinom i da se bolje spoznaju sa selskimi ljudi. Izleti (kirándulások) u lugu, polag Pinke vik donesu ritke doživljaje, al i u izranjenju imaju potribnu ulogu (szerep). Petroviski mali u sprohadjanju odrašćenih tako su se na edan dan simbolično odselili, kad u sridnji, kad u dolnji kraj sela.

Najpadlje su se prošetali nakraj Pinke, za njin je pak došlo do prave senzacije: skakanje u poplastičkanom senu pri Gizi Šujstarovoj ostat će kvizno u najlipši spominki. U velikoj igri pravoda su se jako istrudjali najmladji, a i ogladili, zato su zvanaredno dobrodošli paprikaš-krumpljini ur na dvoru pri Hakljičevi. U Aninom panzionu 31. majuša, petak nisu imali goste, al cili dan su se gostovali 50 dice mali. Park je čekal samo nek na igranje. Mala drivena hižica je bila vadlje napunjena, a za gospodarstvo manzarda je nastal pravi boj. Ljuljače uprav tako nisu stale ni na minutu, a ki pak nisu imali misto u luftu su nek legli u hladu na pokrovce. Dičaki su ednoč sipali pisak, u drugoj minuti ur je stal turanj. Gradnja ni išla u tišini, dičji smih i larma daleko se je čulo u dolnjem kraju sela, morebit i do Karteža. Susidi, didi, majke nisu došli s praznimi rukami, nek piknik-košarami. Te su pak bile napunjene s pilom i slatkinjem za male, uprav tako kot i za odrašćene. Društvo starine (SZK) je poslalo aktuelni ojandik za male i za velike, kuji je u dobi zašal: sladoled (jégkrém) u vrućini.

Toga dana nisu marbit zaman ćutili i štimali petroviski mali da je zadnji dan majuša čisto njev bil. Edva je poždroknut obid ur je došla južina. Goril je oganj, slanine su se pekle, onda ur kvizno ne zavol apatita. Dan je tako minul u Kossuthovoj vulici, al na dvoru ovode je «male hodočasnike» ož dočekalo srušenje majpana, uvečer pak mešovanje što se j'zgodalo na ov dan, no pravoda ur u majkinom krilu.

- Tiho -

Iz naše prošlosti...

Došlo nan je lito, pravo vruće, sparno, suho. Godine ni, mora se poljivat, i ako vako ostane, teško će što uzrijat. Mi ćemo i na dalje najparziat jačke Ivana Nemetha, staroga škualnika, kuji kod vik, i za ovu godišnju duab, za lito ima što reč. Moremo zafalni bit našemu pjesniku, da nas je obradoval s množinom jačkov. Za svaku duab, za svaku priliku, za svako duhovno stanje.

Sad ćemo Vam naprik dat jačke i isli za litnje noći...

Ivan Nemeth: Verganjev čas

Po lugu pchadjam.
Verganje na hadjam.
Ovde i tad stari
Gledaju na plahi
Va klapčenoj glavi
Med gustimi rasti.
Ali već je mladi
Pod šušnjen va travi.
Šapkicu ističu,
Veselo si viču:
Ovo j' naše vrime!
Sada se vse gibije.
Imamo dost rasti
Va ugodnoj vlagi.

Videč fertuk plavi
Rastriti na travi,
Preli su je trapi.
Što će se sad stati?!

Verno kerčit začmen.
Vred dojden na Amen.
Povi mali trudi
Zpertacom na ruki
Nosin domon sriču,
Ku mnogi nek išču.

IN MEMORIAM: Hargitai Zsolt

A két Hargitai-testvér: Szabolcs és Zsolt még Szentpéterfán

2002. június 10-én, hétfőn és a következő napon megdöbbentő és mindenkit lesújtó hír rázta meg az ismerősök sokaságát: Hargitai Zsolt nincs többé, 34 éves korában ragadta el a halál. Aztán jött a szülők fájdalmasan szomorú gyászjelentése, amely nem hagyott kétséget afelől, hogy minden visszavonhatatlan. A gyászhíren a szívszaggatóan és katartikusan szép két versszak az édesapa tollából, amelyben fia nevében búcsúzik a földi élettől. Most nem ezeket idézem, hiszen ez a szomorúságában is felejthetetlen gyászlap szinte mindenkinek a kezében van községünkben. Emlékezésem mottójául most egy Hemingway-versszakot választottam:

„Elmált mint száz más pillanat,
s tudjuk, hogy mégis múlhatatlan,
mert szívek őrzik, nem szavak."

Igen: a földi életből eltávozott Hargitai Zsolt ifjúi, örökszép képmását minden péterfai ember a szívébe zárta.

Zsolt 1968. május 20-án született. Pontosan 5 és fél évet töltött el Szentpéterfán. Ez volt számára a boldogság szigete, a gyönyörű gyermekkor. Szíve-lelke mindig ide vágyott vissza. Nosztalgiával gondolt a péterfai fehér telekre. Meleg otthonukban gyakran emlegette: „Úgy-e, édesapa, nálunk még a hidegben is meleg van." Minden este édesapja vállán aludt el. Közben ritmikusan mondogatta a magyar irodalom remekíróinak – Petőfinek, Babitsnak, Csóri Sándornak – gyönyörű gyermekverseit. Nemcsak emlékezetében volt benne, hanem ujjbegyében az ágaskodó paripák, legelésző tehenek rajzolása. Tudta, hogyan megy a kövér ember, a botjára támaszkodó öreg néni, hogyan támad a dühös kutya. Alig múlt két éves, óvodába kezdett járni. Minden gyerek szeretgette, babusgatta, tanítgatta. Amikor 1973. november 20-án a család elköltözött Szombathelyre, ő sokáig nosztalgiával emlegette az őt gardírozó Jánny Zolikát, Závodi Józsikát. Ezért is volt sokáig olyan sérülékeny lelkületű, mert hiányzott neki a meleg, magához ölelő, szeretetteljes péterfai környezet.

Szombathelyen az iskolákat elvégezve pincéri-felszolgálói szakmát szerzett; évekig testvérének az üzletében dolgozott. Jólelkű, tapintatos, udvarias – készséges fiatalembernek ismerte mindenki. Aztán gyógymasszőri oklevelet szerzett. Nemcsak helytállt, hanem jól tanult. Évekig járt ki egy osztrák futballcsapathoz gyúrói munkát végezni.

Aztán jött az életébe egy okos, szép szőke lány. Hat évig tartott ez a gyönyörű kapcsolat. S aztán végetért a szép szerelem, a szakításba ő lelki beteg lett. Eltűnt arcáról a derű, a mosoly, örökös bánat felhőzte homlokát. Könyörtelen, de irgalmas is volt hozzá az a vérrög, amely szívtrombózist okozva elragadta őt e földi életből.

Halálának másnapján a szaktudomány jeles képviselője, kiváló humanista, Zsoltról így beszélt szüleinek, közben mindhármukat hangtalanul rázta a zokogás: „Zsolt igen jó gyerek volt, de az örök vesztesek közé tartozott: szeretetreméltó, naiv, hiszékeny, puritán lelkületű, ezért az élet küzdelmeiben mindig ő maradt alul. A sírig hűséges szerető természetűekből való volt; elveszítette a Párját és ebbe belehalt."

Szüleire bánatot, mérhetetlen szomorúságot hagyott. 2002. június 15-én, szombaton kísértük utolsó útján végső nyughelyére, a jáki temetőben. Községünk lelkipásztora, Schneller János Főtisztelendő Atya búcsúztatta: Ő mondott érte szentmisét, s Ő végezte a gyászszertartást is. Megrendítő volt: mindenki sírt. Sokan – sokan – közte mi péterfaiak is – gyászoltuk meg a korán, virágjában porba hullt Hargitai Zsoltot.

A magyar irodalom finom tollú – s a halállal fiatalon, hosszú ideig viaskodó – remekírójának örökszép soraival búcsúztatom:

„Ő titkok titka
a földön itt lent
Belülről nézzen
mindenki mindent

Szemet és szívet
és harcot és békét
áldja meg az Úr
áldja meg az Úr
a belülről látók
fényességét."

Béke lengje be porait.

Zsolti és Szabolcs: a két szerető fivér ifjú korában

ANYAKÖNYVI HÍREK (2002. április – június)

Községünk újszülött polgárai:

Harangozó András és Szalai Beáta második gyermeke: Flóra (január)

Timár Tibor és Móricz Hajnalka második gyermeke: Laura

Skrapits Károly és Pethő Krisztina első gyermeke: Alexandra

Kovács Ferenc és Pataki Eszter második gyermeke: Rebeka

Halálozás:

Subits Lajos

Kohuth Jánosné szül.: Temmel Rozália

Kovács Istvánné szül.: Orbán Ilona

Házasságkötés:

Barilovits András és Dárdai Andrea

Soós András és Kriston Zsanett

Kedves Falubeliek!

Hat év otthonlét (GYES) után ismét Önök között lehetek, mint a falu védőnője.

Remélem néhányan még nem felejtettek el, mint ahogy én is szeretettel gondoltam az elmúlt évek során a gondozott családjaim minden tagjára.

Otthon töltött éveim sem múltak el érdemtelenül. Az anyaság csodálatos, felemelő, de olykor nehéz napjai sok-sok tapasztalattal gazdagították meglévő ismereteimet. Igyekeztem szabadidőmben szakmailag is tovább képezni magam, hogy naprakész tudással állhassak munkába.

Nagy örömmel, de egy kissé elfogódottan álltam munkába 2002. április 22-én. Számomra még olykor kétséges, hogy is tudom ellátni szakmailag magas színvonalon a védőnői munkát, ugyanakkor a két gyermekem nevelését is. Szeretném a falu megértő és segítő szándékát kérni ehhez. Igérhetem, hogy amennyire tőlem telik, igyekszem minden hozzám fordulónak a segítségét megadni.

Kívánom, hogy községünk minél több egészséges gyermekkel gyarapodjék. A falu minden lakójának ezúton kívánok nagyon jó egészséget és boldog mindennapokat.

A mielőbbi személyes viszontlátás reményében üdvözli Önöket tisztelettel:

Némethné Molnár Zita
védőnő

VÉRADÁS

Községünkben június 21-én volt véradás.

Véradóink: Jurasits Zoltán, Horváth Balázs, Pártli Péter, Haklits Tamás, Geosits István, Dezső Vilmos, Wágner Zoltán, Filipovits Róbert, Timár József, Geosits Rudolf, Tóth György, Jurasits Miklós, Piry György, *Závodi Péter*, Kozma István. Závodi Péter első alkalommal adott vért.

Szeretnénk, ha az elkövetkezendő időszakban véradóink száma növekedne, hogy önzetlenségükkel másokon segíthessenek.

2002. június 25-től július 19-ig dr. Horváth Zsuzsa háziorvos szabadságon lesz. Ekkor dr. Perge János kisunyomi háziorvos helyettesíti, aki 8.00-18.00 óráig elérhető a következő telefonszámon 06/30-2049-568. 18.00 óra után központi ügyelet van (Tel:. 94/311-100, Cím: Szombathely, Wesselényi u. 4.). A patika ez idő alatt zárva lesz.

Rendelések időpontjai a következők:

június27-én délután13.00-15.00

július 2-án délelőtt 9.00-11.00	július 11-én délután 13.00-15.00
július 4-én délután 13.00-15.00	július 16-án délelőtt 9.00-11.00
július 9-én délelőtt 9.00-11.00	július 18-án délután 13.00-15.00

Pinka menti harcsajaj

Megmondom az őszintét, álmomban sem gondoltam volna, hogy Pinkánk lassú folyásában ily méretes úszók lubickolnak. S bár Kuba-sétáltatás közben gyakran látom a lebukó nap fényében fürdőző pecásokat, pár hét óta mintha számban is megsokasodtak volna. Nemrégiben ugyanis elterjedt a hír, földijeink egymás után kétszer is, valamely megmagyarázhatatlan horgász-szerencsétől pártolva hatalmas fogással tértek haza. Azóta kitört a Pinka menti horgászláz. Bár nékem türelmem és energiám sem lenne, hogy a víz partján mülassak hajnalt s alkonyatot, a Libricz-fényképeket látva kezdem érteni a horgász-vadász hajlamot, hajlandóságot, s talán nem túlzok, ha szenvedélynek nevezem ezt a mélabús, magányra ítélt, idegtépő várakozásba hajló sportot. De nézzük a boldogokat, s az „áldozatokat".

A múlt hónapban Csaba és Tivadar horgára először egy 22 kg-os harcsa akadt, majd 12 napra rá egy 27 kg-os uszonyostárs is gilisztára harapott éjféli balsorsában. Persze ezekhez a fogásokhoz elsősorban a kitartás mellett megfelelő horgászbot is szükségeltetett – mondják a fiúk. A májusi- nem mindennapi- harcsa-kettős azért is rendkívüli öröm, mert a testvérpár, még ha évek óta ugyanarra a megszokott, állandó helyre jár is a Pinkán, eleddig nem sikerült ilyen zsákmánnyal hazatérniük. Még a Rábáról, Gersekarátról, Bárándpusztáról, a Pötrétei-tóról sem, ahova szintén gyakran ellátogatnak a Szombathelyi Elektromosok Horgászegyesületének tagjai. Természetesen a kiterített ritkaságok csodájára jártak közel-távolból a Kossuth utcába, de a halak sorsa, mint minden ilyen esetben, a tányérokban pecsételődött meg. Az első 22 kg-os egyedet ugyanis feldarabolás után szétosztották, a második harcsa, mely tudvalevő szálkátlan s a legízletesebb halfajták egyike, pedig eladásra került. Az ifjú horgászokat, akik maguk sem vetik meg a hallakomákat, az előbb említett sikerek természetesen további vízparti zarándoklatra ösztönzik. Mert hisz a türelem, a szerencse és az idő kívánatos hármasában lakozik a horgászok titka, állítja Libricz Tivadar, aki még hozzáteszi, ne felejtsem megírni, valamennyi gratulálónak egyaránt köszönik a jó kívánalmakat. A szokatlan zsákmány után, ahogy hírlik, a Pinka menti harcsajaj tovább folytatódik.

Egy azonban biztos. Libriczék családi otthonában hamarosan már csak két preparált harcsafej emlékeztet a sárban, esőben vívott éjjeli ember-állat küzdelemre. A Pinka pedig titkait rejtve továbbra is egyaránt csalogat horgászt, s majdani jó falatokat a szentpéterfai vizekre.

Horváth Tímea

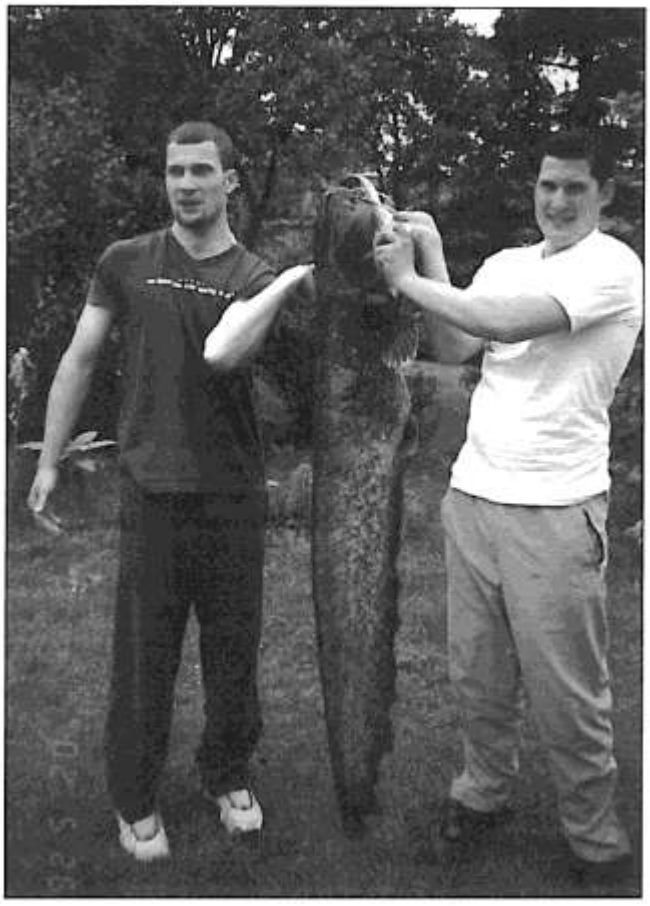

Legalább Jákot megvertük...

Szerencsére ez az idény is befejeződött. Illetve dehogy, nekünk még van izgulnivalónk. A kérdés az, hogy pontot téve az évek óta tartó vergődés végére, vajon kiestünk-e a megyei II. osztályból, vagy tovább szenvedünk még egy pár idényt, és néhány év múlva esünk ki?

Miről is van pontosan szó? A 16 csapatos bajnokság 14. helyén végeztünk. Papírforma szerint ez a helyezés elegendő a bent maradáshoz, csakhogy szegény embert az ág is húzza alapon az idén a megyei I. osztályból a Vép és Táplánszentkereszt is kiesett. Őket a mi csoportunkba osztják majd be, ketten pedig felkerülnek hozzánk a járásiból. Így, mivel a csoportunkban négy új helyre van szükség, három csapatnak kell kiesnie. (A 4. helyet a feljutó Spari adja.) 20 éve először lenne 3 kieső, de persze ez is velünk történik meg! Mindenesetre nem adtuk még fel. Beszéltem a vépi vezetőkkel, ők elmondták, hogy megteremtették a pénzügyi feltételeit az NB III-nak, ott szeretnének indulni. Elmondásuk szerint a szövetség hajlik erre, 70 százalék az esélye annak, hogy kérelmüket elfogadják. Ebben az esetben megmenekülnénk. Többször jártam könyörögni a szövetségbe, rámutattam arra, hogy a többi II. osztályú csoportból csupán egyetlen kieső lesz, ez pedig velünk szemben sportszerűtlen (ha-ha-ha). Felvetettem azt is, hogy a területi beosztás alapján Gersekarátnak a Körmendi-csoportban lenne a helye, tegyék át oda ezt a csapatot! Hát mit mondjak, nagyokat mosolyogtak rajtam, de megígérték, hogy elgondolkoznak ezeken a dolgokon. Nem tudom érdemes volt e könyörögnöm, megalázkodnom. Nagy az esélye annak, hogy nem esünk ki, de kérdés: érdemes-e kacérkodnunk a II. osztállyal? Nem hiszem, hogy jövőre a srácok kijárnak majd edzésre, nem bízom abban sem, hogy augusztusban, szeptemberben nem nyaralnak még, hanem fociznak a játékosok, és abban is biztos vagyok, hogy a következő szezonban sem lesz több pénzünk.

Nézzük a puszta tényeket: 30 meccsen 42 gólt rúgtunk (a 4. legkevesebbet!), 75 gólt kaptunk (Nárai után a legtöbbet!). Azt hiszem felesleges magyarázkodnom, a számok mindent megmutatnak: rossz csapat vagyunk, gyenge védelemmel, halovány csatársorral. Az idény rosszul indult, mint tudjuk *Németh István* lemondott az edzői posztról. Én már akkor éreztem, hogy gond lehet. Ő képes volt az edzések előtt felébreszteni a délutáni pihenőjét töltő játékosát, és kirángatta a pályára. Mivel ő nem volt, az idén ez elmaradt. *Gyöngyösi Pityu* egyetlen meccsen sem ült le végül a kispadra, lényegében edző nélkül zajlott az idény... Játékostársaim közül többen is „tavaszi hadjáratot"(???) emlegették, mondván, majd tavasszal megmutatjuk, aztán hamar pofára estünk. De érdekes módon a kudarcok közepette senkinek nem tűnt fel, hogy góljaink többségét a második félidőben kaptuk, alig-alig kaptunk sárga lapot, ugyanis még szabálytalankodni sem volt erőnk, többen a 60 perctől levegőt sem kaptak. Senki, de senki nem gondolt arra, hogy talán edzésre kellene járnunk! Számomra megdöbbentő volt, hogy egy kiesés szélén táncoló csapatnál 2-3 játékos jár „edzésre". Siralmas, vagy inkább nevetséges. Egyik légiósunk megjegyezte nekem: túl sok nálunk a sztár. Így jellemezte a péterfai gondolkodást: mindenki úgy érzi magáról, hogy ász, jó focista, van kondija, csak sajnos nincs szerencséje a csapatnak. Pedig nem szerencsénk nincsen, hanem erőnk, kondink, küzdőszellemünk, akaratunk (stb.,stb.,stb.).

Bár az év jól indult, sima meccsen legyőztük Jákot. A csoda azonban már a következő mecscsen véget ért. A 30. percben eltörött *Németh Tamás* orra, a 40. percben *Tóth Szabolcs* bokaszalagjai elszakadtak... Ezután hosszú meccseken keresztül csak vergődtünk. Aki nem érti meg, hogy milyen érvágás volt a csapat számára Szabolcs sérülése, az valószínűleg nem is akarja megérteni. Azt hiszem, ha ő játszik, jobb produkcióra lettünk volna képesek. Szerencsére az utolsó négy meccsünkből hármat megnyertünk, így Lukácsházát sikerült lerázni.

Az ifistáknál sajnos nem rendeződött a helyzet. Ha idegenbe mentünk úgy kellett őket összevadászni. Némelyiküknek hiába volt igazolása, játékengedélye, sajnos egész évben nem ért rá orvoshoz elmenni. Hiába, mindén idejüket felemészti az iskola. Az orvosi egyébként a felnőtt csapatnál is komoly gond volt. Visszatérve az ifihez, elmondhatom, ha bent maradunk szombathelyi fiatalok tömege fog péterfán játszani. Mivel a Haladás kiesett, néhány korosztály megszűnik, ők ingyen és szívesen jönnének hozzánk fociznì. Belefárad az ember a szélmalomharcba. Aki nem akar, az ne jöjjön fociznì, aki pedig annyira részeg volt szombaton, hogy másnap délig nem tud felkelni, az jövőre nyugodtan kipihenheti magát.

A sérüléseken kívül száz gond nyomja még a csapat vállát. Az idén 8 lehdánk (ünt el, nem

A KISPADON

tudom ki, vagy kik lopnak, de minden elismerésem, elérték azt, hogy már senkiben sem lehet bízni. Szinte minden héten összetörik egy-egy ablak az öltözőben. A tettes soha nem kerül elő. Hiába van rács az ablakon, ha a labda nem is, de a ködarab keresztül megy rajta. A WC-ben gyújtott tábortüzeket, a kiborított kukákat, az összefirkált falakat már megemlíteni sem érdemes. A fa kiskapukat minden kispályás meccsre renoválni kell, ugyanis egy-egy léc mindig eltörik időközben (csak nehogy megismétlődjön a toronyi tragédia!). Sajnos odáig jutottunk, hogy meccsek után a mozdítható padokat bezárjuk az öltözőbe, ugyanis némelyiket kidekorálták, felgyújtották, egyik-másik összetörött. Egyelőre ennyit a péterfai háborús övezetről.

Mit mondhatnék a jövőről? Gólkirályunk *Varga András* (11gól) 36 éves, a csapat motorja, egyik legjobb játékosunk *Németh István* 47 éves, irányító középpályásunk *Bárdics Robi* 31 éves. Ez van, ők a legjobbak. Úgy tűnik a fiatalok nem veszik fel velük a versenyt, és elnézve néhány ifi meccset elmondhatom, jó ideig nem is fogják. Nem marad más hátra, mint idegenből erősíteni. Szeretnénk végleg leigazolni Jákról *Banlovits Zolit*. Ő az utóbbi évek legjobb igazolása volt. Tartok tőle, hogy megkérik az árát, a kasszánk azonban üres. Nem tudom honnan fogjuk előteremteni a pénzt.

Szponzorunk ugye nincsen, az önkormányzat anyagi lehetőségei pedig igencsak szűkösek. A szűkösen szón bizonyára jó néhányan felhördülnek, de most nincsen kedvem részletesen ismertetni kiadásaink listáját. Szeretnénk visszahozni Tanakajdról *Bárdics Balázst*, és a megszűnő Haladás korcsoportokból is csurranna-cseppenne néhány jó játékos. (Persze először labdákat kellene vennünk, jelenleg csupán kettő van.)

Egyelőre ennyit a jelenről, a jövőről, vagy talán a megyei II-es múltról. Pénz kellene, játékosok kellenének, edző kellene. Csapatra lenne szükség, nem egy fejetlen bandára.

Azért mosolyogni is tudtam ám: legyőztük Jákot! Igaz ugyan, hogy egy hét múlva már lehervadt a mosoly az arcomról, és azóta sem derültem sokat, de Jákot akkor is legyőztük!

Tóth Gábor

Nem csak foci

Tavaly vettünk részt először a falusi szpartakiád programjain. Minden hónapban más-más sportágakban mérik össze erejüket a falvak, és a végén az összesített pontok alapján egy rangsort állítanak fel a szervezők. Az első hat falu sportszerekre fordítható pénzjutalomban részesül. Tavaly a 8. helyen végeztünk, kettő pontra lemaradva a még díjazandó hatodikról. Idén újra próbálkoztunk, és egyelőre bent vagyunk az első hat között.

KOSÁRLABDA – Tavaly még nem sikerült túljutnia kosárcsapatunknak a selejtezőn, most azonban a jáki területi selejtezőn második helyen kvalifikálta magát a csapat a vasszécsenyi döntőre. A döntőben a kedvezőtlen sorsolás ellenére a harmadik helyen végzett a csapat. Geosits Gergő, Geosits Szilveszter, Geosits István, Juranovits András, Paukovits András bronzéremmel tért haza.

LÖVÉSZET – Lövészcsapatunk címvédőként érkezett a versenyre. A terv természetesen a címvédés volt, ami magától értetődő módon sikerült. Mindkét férfi csapatunk dobogón végzett. Hogya Ferenc, Pataki Péter, Geosits István, Pajor Gyula összetételű csapat könnyedén nyerte a tornát. A képzeletbeli dobogó harmadik fokára a másik péterfai csapat, Dezső Vilmos, Pataki Gábor, Paukovits András és Pataki László állt. Női csapatunk, Hogyáné Pataki Ildikó, Pajorné Bálint Éva, Pataki Gáborné a hatodik helyen végzett. Idén is sikerült egy különdíjat begyűjtenünk: Pajorné Bálint Éva megnyerte a női egyéni versenyt. Nem nehéz megjósolni, jövőre következik a második címvédés...

FOCI – Tavaly nyertünk a kispályás döntőben, de az idén nem valószínű, hogy erre sor kerül. A péterfai selejtezőben öt csapat vetélkedett egymással, az öregfiúk idén nem álltak rajthoz. A tornát a felnőtt csapat nyerte, második helyen a tánccsoport végzett, harmadik lett a nosztalgia csapata, a dobogóról éppen leszorultak a vadászok (Zöld Sasok), és a sort az ifisták zárták. Közönségdíjas csapat a vadászok különítménye lett, akik csupán a bírói döntések következtében nem nyerték meg a tornát. Az Ölbőn rendezendő megyei döntőben egyelőre kétséges a felnőtt csapat részvétele, ilyenkor nyáron ugyanis már nehéz hat embert összeszedni...

TEKE – Egyelőre még nem tudni melyik hónapban kell pályára lépniük a tekéseknek. Két csapatot neveztem be a tornára, remélem a tekecsapat a segítségünkre siet majd, és a lövészekhez hasonlóan esélyt sem adnak majd ellenfeleiknek.

Tóth Gábor

Bozsik program

A Magyar Labdarúgó Szövetség idén indította útjára utánpótlásképző programját, a Bozsik programot. Péterfán is sikerült életre hívnunk a három korosztályt magába foglaló serdülő csapatot. A 19 ifjú focista néhány év múlva talán boldog perceket szerez majd a péterfai szurkolók számára. A program, ha nehezen is, de elindult, jórészt Haklits Tamás munkájának köszönhetően, a kicsikkel Gyöngyösi Pityu foglalkozik.

A srácok Ják, Nárai és Balogunyom fiataljaival kerültek egy körzetbe, és az eddigi két tornán szép eredményeket értek el. A szakemberek Varga Barnabás és Varga András játékára máris felfigyeltek, ők már a LURKÓ FC edzéseit látogatják. A fiatalok az F.C. Szentpéterfa igazolt játékosai, nagyon bízom benne, hogy van közöttük néhány tehetség, akik majd magasabb osztályokban folytatják pályafutásukat.

Ha már jelenünk nincs, gondoljunk a jövőnkre!

Tóth Gábor

TEKE SPORTEGYESÜLET SZENTPÉTERFA

Ismét nagy dicsőséget szerzett Szentpéterfának a Tekeegyesület, hiszen a 2002-es bajnoki idényben, immáron harmadik alkalommal, szereztük meg az első helyet a Szombathelyi Városi Tekebajnokságon. Az idei évben még több kimagasló eredményt sikerült elérnünk, hogy csak párat említsünk: Harangozóné Rozika 484 fát dobott egy meccsen, Németh Gábor 483-at, Skrapits Tamás 470-et és a többi játékosunk sem maradt el sokkal ezektől az eredményektől. Ezen eredményeknek köszönhetően született az utolsó fordulóban a kimagaslóan magas sikerünk, 2620 fa, amivel pályacsúcsot döntöttünk, (ez személyenként hat főre levetítve átlag 436 fát jelent) annak ellenére, hogy más csapatokban fizetett NB I-es és szuperligás játékosok is szerepelnek. Ezzel feltettük az i-re a pontot, hiszen nemcsak hogy bajnokok lettünk, de még csúcsot is döntöttünk.

Nagyon örülök a kitűnő csapatszellemnek és a meccsenként érezhető összetartásnak a játékosaim között, amibe óriási érdeme van Pataki László csapatkapitánynak. Hiszen dicséretükre váljék, hogy mindenféle noszogatás nélkül önmaguk szabadidejét feláldozva járnak rendszeresen az edzésekre is. Ezért szeretnék köszönetet mondani minden egyes csapattagnak az odaadó munkájáért. És végül, de nem utolsó sorban szeretnék köszönetet mondani Hirschl József polgármester úrnak, hogy a sok nehézség ellenére továbbra is támogatja csapatomat.

Tavaszi eredmény:

1. Szentpéterfa 2. Korrgép 3. Gravitáció

Timár Ferenc

Danijel Timar: Zbogom škola...

Teško je našemu srcu sad,
Da ostavit moramo sve vas.
Učitelje, školare,
I naše lipe školske dane.

Čuda smo se navučili,
Nigda smo i tamni bili.
Zato se nekate sardit,
Za vim ćemo svi bolji bit.

U naši očiji suze blistaju,
Naše čuti mista nimaju.
Teško se odlučit od onoga,
Što nam je dom bil do osmoga.

Zbogom škola, zbogom svim skupa,
Izletit ćemo, kod ptice iz gnjizda,
Probuvat ćemo pošteno živit,
Našu školu nigdar nećemo zabit.

Ballagók névsora:
Barilovits Petra, Hogya Eszter, Jánny Annamária, Jurasits Andrea, Merőtei Zsófia, Neubauer Gergő, Piry Rajmund, Seres Gábor, Seres Norbert, Timár Dániel, Udvardi Dániel, Wágner Bálint

Ennek a tanévnek a végén, június 7-én volt az óvodai tanévzáró ünnepély és a nagycsoportosok búcsúztatása.

Igaz, az időjárás nem volt kegyes hozzánk, így az eső miatt a kultúrotthon adott helyet az ünnepélynek. A gyerekek nem a szokványos környezetben mutatták be egész éves munkájuk eredményét. A nagycsoportosok kis versikékkel búcsút vettek az óvodától és az óvoda minden dolgozójától.

Szeretném az alkalmat megragadni és a szülők nevében megköszönni az óvónők és az óvodai dolgozók több évig tartó gondoskodását. Munkájukhoz az elkövetkezendő időszakra erőt, egészséget és kitartást kívánunk! Reméljük, gyermekeink az óvodában szerzett tudásukat jól fogják hasznosítani az iskolában!

Az óvodai Szülői Közösség

Óvodától búcsúzók névsora:
Fränyi Ádám, Gaál Alexandra, Geosits Bernadett, Gyöngyösi Noémi, Kapitár Gergő, Kozma Dorina, Mersits Dávid, Papp Tamás, Paukovits Cintia, Skrapits Evelin, Skrapits Klaudia, Windisch Norbert.

Ljudevit Škrapić:

Igra

svića-svićica
šiba-šibica
palac-palica
marac-Marica
jarac-jarobica
pepel-prepelica
udica-ribica
divojčica-kitica
ključ-kličica
sin-sinica...
igrajte se
dalje, dica!

Petroviski glasnik, Szentpéterfai Hírmondó • Kisebbségi önkormányzati lap • Megjelenik negyedévente • Felelős kiadó: Horvát Kisebbségi Önkormányzat Szentpéterfa • Felelős szerkesztő: Henits Roland • Munkatársak: Kohuth Miklós, Mersits Zoltánné, Palkovicsné Takács Blanka • Nyomda: Croatica Kiadó, Budapest